REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-632/2024-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E NJ E

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda Srđanu Sessi, u pravnoj stvari tužitelja KONZUM plus d.o.o., OIB: 62226620908, Zagreb, Ulica Marijana Čavića 1/a, zastupani po pun. Mirku Bogdanoviću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva BOGDANOVIĆ, DOLIČKI & PARTNERI odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba protiv tuženika GRAD KARLOVAC, OIB: 25654647153, Karlovac, Banjavčićeva 9, radi utvrđenja, radi isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene 22. rujna 2026., s danom objave 3. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da je na dan procjene vrijednosti temeljnog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća HUP „Korana“, Karlovac i to 26.04.1993. kada je doneseno Rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju, broj 01-02/92-06/817 kojim je dana suglasnost na pretvorbu društvenom poduzeću HUP „Korana“, nekretnina koja odgovara današnjoj kat.čest. 3437/86 k.o. Karlovac II bila društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja društvenog poduzeća HUP „Korana“, Karlovac."

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se tužbeni zahtjev koji glasi:
"Utvrđuje se da je Tužitelj vlasnik kat.čest. 3437/86 k. o. Karlovac II, opisane kao: TRG SV.FRANJE KSAVERSKOG, ukupne površine 922 m2, i to: „dvorište“, površine 483 m2, „izgrađeno zemljište“, površine 10 m2, „ gospodarska zgrada Trg Sv. Franje Ksaverskog“, površine 429 m2,

upisane zk. ul. 8936 k.o. Karlovac II u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižni odjel Karlovac te se Tužitelj ovlašćuje zatražiti i provesti u zemljišnim knjigama uknjižbu prava vlasništva na svoje ime na navedenoj nekretnini uz istovremeno brisanje neistinitog upisanog vlasništva na ime Grada Karlovca."

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.896,45 EUR-a sa zateznim kamatama koje teku od 3. studenog 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 250,00 EUR-a.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu od 29. ožujka 2024. smatrajući da je izvanknjižni vlasnik nekretnine upisane u zk. ul. br. 8936 k.o. Karlovac II a u kojoj upisan tuženik kao vlasnik kčbr. 3437/86 Trg Sv. Franje Ksaverskog, površine 922 m2 i to dvorište od 483 m2, izgrađeno zemljište od 10 m2, gospodarska zgrada, Trg Sv. Franje Ksaverskog od 429 m2, ukupno 922 m2 . Tužitelj nadalje ističe da je u postupku koji se vodio pred naslovnim sudom pod poslovnim brojem P-936/19 odbijen zahtjev tužitelja da ga se utvrdi vlasnikom predmetne nekretnine temeljem dosjelosti. Tužitelj ističe da se ova tužba temelji na bitno drugačijem činjeničnom kompleksu od tužbe u parnici P-936/19 jer je tužitelj nakon okončanja predmetnog postupka izvršio uvid u arhivsku dokumentaciju Centra za restrukturiranje i prodaju (dalje u nastavku CERP) te utvrdio da da u pravomoćno okončanom postupku pretvorbe postoje isprave kojima se može dokazati pravna osnova stjecanja vlasništva koje se traži ovom tužbom. Iz arhivske dokumentacije CERP-a vezano za postupak pretvorbe DP HUP „Korana“ tužitelj ističe da je pribavio pojedine isprave za koje smatra da predstavljaju dokaz o postojanju pravnih odlučnih činjenica temeljem kojih može dokazati da je po okončanju postupka pretvorbe DP HUP „Korana“ nastalo društvo „Korana“ d.d. steklo pravnu osnovu za stjecanje vlasništva na predmetnoj nekretnini ispunjenjem zakonom propisanih pretpostavki iz čl. 390.a u vezi s čl. 129. ZV-a. Tužitelj skreće pozornost sudu da i u okončanom parničnom postupku nije bilo sporno da je predmetna nekretnina, kako je iskazana u Rješenju HFP-a o iskazu nekretnina od 24.04.1997., procijenjena u postupku pretvorbe te nije bilo sporno da može biti objektom vlasništva. Također, nije bilo sporno, a niti je danas sporno da ovdje utužena k.č. 3437/86 k.o. Karlovac II predstavlja dio procijenjene nekretnine koja je kao takva procijenjena

i iskazana u rješenju HFP-a (k.č. 3437/1 k.o. Karlovac II). Ono što je bilo sporno i što tužitelj ranije nije dokazao je to da je DP HUP „Korana“ na dan procjene bila nositelj društvenog vlasništva s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja na zemljištu i objektu koji su procijenjeni pod lokacijom hotela „Mrežnica“. Pri tome, još jednom ističe se da se kao dan procjene uzima dan izdavanja Rješenja HFP-a kojim se daje suglasnost na pretvorbu (26.04.1993.), a ne Rješenje o iskazu nekretnina od 24.04.1997. je isprava kojom se dokazuje koje su točno nekretnine procijenjene u postupku pretvorbe.

2. U ovoj tužbi, za razliku od prethodne, tužitelj ističe da je DP HUP „Korana“, odnosno njegov prednik Ugostiteljsko poduzeće „Korana“ (na koje je „Jugoturbina“ Ugovorom o besplatnom prijenosu od 04.01.1968. prenijela predmetnu nekretninu) stekla izvanknjižno društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenje i raspolaganja temeljem:
   a) pravnog posla - Ugovora od 04.01.1968., te podredno
   b) temeljem zakona - na originaran način, primjenom tada važećeg Zakona o udruženom radu (dalje u tekstu: „ZUR“) jer je nesporno utvrđeno da su prednici DP HUP „Korana“ kao i njegov prednik OOUR Hotelijerstvo, Ugostiteljsko poduzeće „Korana“ odnosno prednik Ugostiteljsko poduzeće „Korana“ koristili predmetnu nekretninu (hotel „Mrežnica“ s okućnicom) kao svoje osnovno sredstvo, a sve primjenom čl. 268. ZUR-a te zauzetih pravnih stavova VSRH o stjecanju društvenog vlasništva s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja na originaran način temeljem ZUR-a i u slučajevima ako tadašnje društveno poduzeće nije raspolagalo valjanom pravnom osnovom za stjecanje društvenog vlasništva.

3. Tužitelj nadalje ističe su u njegovu korist, u ovom postupku, u njegovu korist ispunjene pretpostavke za redovnu dosjelost, odnosno izvanrednu, računajući od 08.10.1991. s obzirom da se radi o nekretnini koja je na taj dan bila u društvenom vlasništvu, odnosno barem od dana dovršetka pretvorbe (donošenje Rješenja HFP-a o davanju suglasnosti na pretvorbu od 26.04.1993.) u smislu čl. 159. st. 1., 2. i 3. ZV-a. Tužitelj također ističe da u prethodno okončanom parničnom postupku, Visoki trgovački sud RH je u presudi, posl.br.: Pž-5175/21 od 31.03.2022. pod točkom 19. obrazloženja također konstatirao da je nesporno da je tužiteljev posjed bio istinit i pošten, ali ne i zakonit. Polazeći od ovakvog utvrđenja VTS-a, kojim je drugostupanjski sud potvrdio stav prvostupanjskog suda u presudi, posl.br.: P-936/19 od 28.09.2021., proizlazi da je i za potrebe ove pravne stvari posjed tužitelja istinit i pošten, tim više što iz dokaznog činjeničnog kompleksa na kojem se temelji ova tužba proizlazi da je istinitost i poštenje nesporno dokazano. Dakle, ostaje otvoreno pitanje je li posjed tužitelja samostalan i zakonit. Samostalnost posjeda se presumira u smislu čl. 11. st. 2. ZV-a, kao uostalom i poštenje posjeda u smislu čl. 18. st. 5. ZV-a. Uostalom, pretpostavlja se da će tuženik potvrditi da prije podnošenja tužbe za predaju posjeda i isplate, koju je podnio 28.03.2019. i povodom koje se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodi postupak pod brojem P-657/19 koji je za sada u prekidu, nije nikada tražio, zahtijevao ili na bilo koji način osporavao tužitelju kao i njegovom predniku od kojeg je kupio predmetnu nekretninu, te njegovim prednicima, uključujući društvena poduzeća, pravo na posjed predmetne nekretnine kojom su se oni služili u obavljanju ugostiteljsko-turističke djelatnosti (u vrijeme socijalizma pa sve do rata i pretvorbe, a nakon pretvorbe do danas za

različite druge gospodarske djelatnosti), uključujući i trgovačku djelatnost koju u predmetnoj nekretnini danas obavlja tužitelj. Tužitelj ističe Sudu da je prednik tužitelja Konzum d.d. (singularni prednik tužitelja) stekao je ugovorom o kupoprodaji pravnu osnovu za stjecanje vlasništva - titulus - izvodeći pri tome svoje pravo vlasništva iz vlasništva koje je prethodno stekao njegov prodavatelj Korana d.d. kako je temeljem zakona primjenom čl. 390a. u vezi s čl. 129. ZV-a, pri čemu je sporna pretpostavka vezana za dokazivanje stjecanja društvenog vlasništva s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja ispunjena temeljem stjecanja pravnim poslom (Ugovora od 04.01.1968. ili na originaran način primjenom ZUR-a). Dakle, ako je prodavatelj (Korana d.d.) u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora iz 2004. s Konzum d.d. bio izvanknjižni vlasnik temeljem stjecanja vlasništva po samom zakonu, tada je Konzum d.d. (singularni prednik tužitelja) slijedom ovog niza stjecanja stekao pravnu osnovu (titulus) za stjecanje vlasništva. Tužitelj također ističe da Konzum d.d. (čiji je tužitelj singularni pravni slijednik) je u dobroj vjeri 2004. kupio predmetnu nekretninu jer u tom trenutku nije imao razloga sumnjati da je Korana d.d. stvarni vlasnik (ujedno i kvalificirani posjednik), osobito uzimajući u obzir da je predmetna nekretnina procijenjena u temeljni kapital i da nitko Korani d.d. ne osporava posjed i vlasništvo. Tužitelj stoga postavlja prvotno postavljeni tužbeni zahtjev kojim se utvrđuje se da je na dan procjene vrijednosti temeljnog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća HUP „Korana“, Karlovac i to 26.04.1993. kada je doneseno Rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju, broj 01-02/92-06/817 kojim je dana suglasnost na pretvorbu društvenom poduzeću HUP „Korana“, nekretnina koja odgovara današnjoj kat.čest. 3437/86 k.o. Karlovac II bila društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja društvenog poduzeća HUP „Korana“, Karlovac iz razloga što je to pitanje u prethodnoj parnici (P-936/19) bilo sporno pa tužitelj ima pravni interes da se o tom zahtjev odluči kao o prethodnom pitanju u ovoj parnici. Također tužitelj zahtjeva da sud utvrdi da je vlasništvo nekretnine stekao temeljem dosjelosti ukoliko sud ne bi prihvatio stav tužitelja da je vlasništvo nad nekretninom stečeno temeljem članka 390a. ZV-a.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu od 19. lipnja 2024. prvenstveno postavlja prigovor presuđene stvari jer se u konkretnom slučaju ne radi o drugačijem činjeničnom kompleksu na kojem se temelji ova nova tužba. Tuženik navodi da je tužitelj u prvotnom predmetu br. P-936/2019 isticao je društvo Korana d.d. stekla pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na predmetnoj nekretnini ispunjenjem zakonom propisanih pretpostavki iz čl. 390 a u svezi s čl. 129 ZV-a. Tuženik nadalje ističe da je i u prvotnoj parnici tužitelj pozivao na ugovor o besplatnom prijenosu od 04. siječnja .1968.g. kao i na rješenje HFP-a od 24.04.1997.g. jer da su nekretnine procijenjene u temeljni kapital Korane d.d. Karlovac. Tuženik ne spori činjenicu da je prednik tužitelja Konzum d.d. imao sklopljeni ugovor o kupoprodaji od 17. prosinca 2004. te ne spori de se predmetna nekretnina sada na lazi na čestici kč.br. 3437/86 k.o. Karlovac II. Tuženik osporava pravo tužitelja da je stekao predmetne nekretnine na temelju dosjelosti jer iz obrazloženja presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, br. P-936/19 od 28. rujna .2021.g. te presude Visokog trgovačkog suda RH, br. Pž-5175/2021 od 31. ožujka .2022.g. je vidljivo da tužitelj, a niti njegov pravni prednik nisu stekli pravo vlasništva redovnom, a niti izvanrednom dosjelošću. Tuženik drži da tužitelj u ovom predmetu se poziva na iste činjenice na koje pozivao u ranijem postupku da je

predmetnu nekretninu stekao na temelju dosjelosti. Tuženik predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

5. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u isprave u spisu i to: zk izvadak (list 18 spisa), izvod iz katastarskog plana (list 19-20 spisa), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-936/2019 od 28. rujna 2021. (list 21-28 spisa), presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-5175/2021 od 31. ožujka 2022. (list 29-40 spisa), dopis tužitelja od 11. srpnja 2023. (list 41-42 spisa), nalaz Hrvatske gospodarske komore od 21. prosinca 1992. (list 43-46 spisa), rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od 26. travnja 1993. (list 47-49 spisa), razvojni program HUP "Korana" (list 50-71 spisa), elaborat procjene nekretnina hotelskog objekta "Mrežnica" (list 74-90 spisa), ugovori (list 92-104, 110-115 spisa), rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od 24. travnja 1997. (list 105-109 spisa), tužbu tuženika u predmetu naslovnog suda P-657/2019 od 28. ožujka 2019. (list 123-128 spisa), rješenje naslovnog suda poslovni broj P-657/2019 od 9. rujna 2021. (list 129-131 spisa), rješenje o eksproprijaciji zemljišta od 7. veljače 1950. (list 132-136 spisa), povijest promjena katastarske čestice (list 137-145 spisa), nagodba zaključena nad koncernom Agrokor (list 146-167 spisa), ugovor o prodaji nekretnine od 7. prosinca 2004. (list 198-208 spisa), zapisnik o plijenidbenom popisu od 7. kolovoza 2003. (list 216-218 spisa), potvrdu Korane d.d. od 21. prosinca 2004. (list 219-220 spisa), Ugovor o podijeli i preuzimanju između društava Konzum plus d.o.o. i FNG nekretnine d.o.o. od 30. srpnja 2025. (list 351-366 spisa). Sud je također izvršio uvid u sudske presude i praksu koju su stranke dostavile sudu tijekom postupka. Sud je također priklopio i izvršio uvid u spise naslovnoga suda P-2343/2013 te P-236/2019.

6. Sud nije proveo ostale dokaze koje su stranke predložile jer smatra da rješavanje ovog spora predstavlja pravno pitanje.

7. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu ZPP) te je utvrdio da je prvotno postavljeni zahtjev neosnovan dok drugopostavljeni zahtjev valja odbaciti.

8. Predmet spora jest zahtjev tužitelja da sud utvrdi da je na dan procjene vrijednosti temeljnog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća HUP „Korana“, Karlovac i to 26.04.1993. kada je doneseno Rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju, broj 01-02/92-06/817 kojim je dana suglasnost na pretvorbu društvenom poduzeću HUP „Korana“, nekretnina koja odgovara današnjoj kat.čest. 3437/86 k.o. Karlovac II bila društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja društvenog poduzeća HUP „Korana“, Karlovac. Tužitelj podredno ističe drugi tužbeni zahtjev da ukoliko sud utvrdi da je prvopostavljeni zahtjev neosnovan da sud utvrdi da je predmetnu nekretninu tužitelj stekao temeljem dosjelosti te da izvrši u zemljišnim knjigama uknjižbu prava vlasništva na ime ovdje tužitelja na navedenoj nekretnini te uz istovremeno brisanje neistinitog upisanog vlasništva na ime tuženika.

9. Između stranaka nije sporno:

- Da je na predmetnoj nekretnini upisano pravo vlasništva na ime tuženika;
- Da je došlo do promjene katastarske čestice u kojoj je predmetna nekretnina upisana tako da umjesto k.č.br. 3437/1 k.o. Karlovac 2, sada glasi k.č.br. 3437/86 k.o. Karlovac 2;
- Da je tužitelj pred naslovnim sudom i to 3. svibnja 2019. podnio tužbu radi utvrđenja prava vlasništva dosjelošću na predmetnim nekretninama i da se isti postupak vodio pod poslovnim brojem P-936/2019;
- Da je presudom naslovnog suda poslovni broj P-936/2019 od 28. rujna 2021. u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev tužitelja da ga se utvrdi vlasnikom predmetne nekretnine na temelju dosjelosti;
- Da je po žalbi parničnih stranaka Visoki trgovački sud Republike Hrvatske presudom poslovni broj Pž-5175/2021 od 31. ožujka 2022. odbio žalbu tužitelja te potvrdio presudu naslovnog suda poslovni broj P-936/2019 od 28. rujna 2021. u dijelu u kojem je odbijen zahtjev tužitelja da ga se utvrdi vlasnikom predmetne nekretnine na temelju dosjelosti;
- Da je tužitelj protiv navedene presude višeg suda podnio prijedlog za dopuštenje revizije te da je Vrhovni sud Republike Hrvatske isti prijedlog rješenjem poslovni broj Revd-2993/2022 od 26. ožujka 2024. odbacio kao nedopušten;
- Da je rješenjem Rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju od 24.04.1997.god. u postupku pretvorbe društvenog poduzeća "Korana" Karlovac, a temeljem Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine br. 19/91,83/02, 94/93 i 9/95) pod rednim brojem 4 i to kao zemljište u površini 1 j 836 hv, i kao objekt Hotel "Mrežnica" procijenjena predmetna nekretnina u vrijednosti društvenog kapitala.
- da je društvo Korana d.d. ugovorom o prodaji nekretnine od 17. prosinca 2004. prodala predmetnu nekretninu ovdje tužitelju;

10. Između stranaka je prvenstveno sporno da li je tužiteljev zahtjev u odnosu na zahtjev za utvrđenjem vlasništva na temelju dosjelosti predstavlja presuđenu stvar odnosno *res judicata.*

11. Sud je izvršio uvid u rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od 26. travnja 1993. (list 47-49 spisa) te utvrdio da istim Hrvatski fond za privatizaciju sukladno članku 12. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća dalo suglasnost za provedbu pretvorbe nad društvenim poduzećem HUP "Korana". Sud je nadalje utvrdio uvidom u predmetno rješenje da poduzeće HUP "Korana " je u prijedlogu za pretvorbu predmetno poduzeće nije dostavilo dokaz o vlasništvu temeljem kojih se nekretnine a kao i nekretnina koja je predmet ovog postupka može izuzeti od zabrane prava raspolaganja i korištenja.

12. Člankom 12. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća ("Narodne novine" br. 19/91., 26/91., 45/92., 83/92., 84/92., 18/93., 94/93., 2/94., 9/95., 42/95., 21/96., 118/99., 99/03., 145/10.) je propisano da ako Hrvatski fond za privatizaciju ocijeni da se predlaže pretvorba poduzeća u skladu s uvjetima i na način propisan ovim zakonom, dat će suglasnost za provođenje namjeravane pretvorbe.

13. Odredbom članka 1. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“ broj 19/91, 83/92, 94/93, 2/94 i 9/95 – dalje: Zakon o pretvorbi) propisano je da

se tim zakonom uređuje pretvorba poduzeća s društvenim kapitalom (u daljnjem tekstu: poduzeće) u poduzeće kojemu je određen vlasnik, dok je odredbom članka 2. stavak 1. istog Zakona propisano da je društveni kapital prema tom zakonu razlika između vrijednosti sredstava ukupne aktive poduzeća i vrijednosti obveza poduzeća uključujući obveze prema pravnim i fizičkim osobama na temelju njihovih trajnih uloga u poduzeću.

14. Postupak pretvorbe počinje donošenjem odluke o pretvorbi koju u smislu članka 10. toga Zakona donosi organ upravljanja poduzeća, a koja se s prilozima u smislu članka 11. toga Zakona (između ostalog elaboratom o procjeni vrijednosti poduzeća – stavak 1. točka 7. te podacima i dokazima o pravu korištenja nekretnina prema stavku 1. točka 5.) dostavlja Fondu za privatizaciju kao nadležnom za davanje suglasnosti o namjeravanoj pretvorbi (članak 12. stavak 1. toga Zakona), odnosno za donošenje rješenje kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala u smislu članka 42. Zakona o privatizaciji („Narodne novine“ broj 21/96).

15. To znači da samo poduzeće donosi odluku o tome koje su nekretnine njegova sredstva i stoga ulaze u vrijednost njegove ukupne aktive (njegovih ukupnih sredstava), a rješenje o tome donosi Fond za privatizaciju kao nadležno tijelo, ako su ispunjene zakonske pretpostavke iz članka 11. Zakona o pretvorbi (u pogledu nekretnina, to je prije svega pravo korištenja). Tako izdano rješenje u skladu s odredbom članka 42. stavak 2. Zakona o privatizaciji služi za upis nekretnina u zemljišne knjige, odnosno polaganje u knjigu isprava, te predstavlja javnu ispravu u smislu članka 55. stavak 1.b Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj 91/96, 114/01, 100/04, 107/07).

16. Prema odredbi članka 47. Zakona o privatizaciji, dionice, udjeli, stvari i prava koji nisu procijenjeni u vrijednost društvenog kapitala pravne osobe na temelju Zakona o pretvorbi, prenose se Fondu ako ne postoje razlozi za obnovu postupka, odnosno ako prijenos ne utječe na postojeću tehnološku cjelinu, koja predstavlja prijelaznu odredbu za one nekretnine (i druge stvari) koji u postupku pretvorbe nisu procijenjene i unesene u vrijednost društvenog kapitala, pa nisu postale vlasništvo trgovačkog društva nastalog pretvorbom. Tom odredbom, međutim, nije određeno da takve nekretnine prelaze u vlasništvo trgovačkog društva, odnosno da se prenesu u temeljni kapital trgovačkog društva.

17. Prema odredbi članka 360. stavak 1. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15. - službeni pročišćeni tekst, dalje u tekstu: ZVDSP-a) pravo upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na stvarima u društvenom vlasništvu postalo je pretvorbom nositelja toga prava – pravo vlasništva one osobe koja je pretvorbom postala sveopći pravni slijednik dotadašnjeg nositelja prava upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na toj stvari, ako je stvar podobna biti predmetom prava vlasništva, osim ako posebnim zakonom nije određeno drukčije, a prema odredbi stavka 2. istog zakonskog članka pravo upravljanja odnosno korištenja i raspolaganja na stvari u društvenom vlasništvu osobe koja se do stupanja na snagu toga zakona nije pretvorila u subjekt prava vlasništva, postaje stupanjem na snagu toga zakona

pravo vlasništva dotadašnjeg nositelja prava upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na toj stvari, ako je stvar sposobna biti predmetom prava vlasništva, osim ako posebnim zakonom nije određeno drukčije.

18. No odredbom članka 390. stavak 1. ZVDSP propisano je da se odredbe članka 360. do članka 365. toga Zakona ne primjenjuju na stvari koje nisu unesene u društveni kapital pravnih osoba u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi.

19. Također prema odredbi članka 390.a ZVDSP trgovačko društvo kao pravni slijednik društvenog poduzeća, po završenoj pretvorbi društvenog vlasništva, vlasnik je nekretnina koje su na dan procjene vrijednosti temeljnog kapitala u postupku pretvorbe ili privatizacije između ostalog bile procijenjene u kapital društva i koje su po nadležnom tijelu iskazane u kapitalu društva.

20. Člankom 187. stavkom 1. ZPP-a je propisano da tužitelj može u tužbi tražiti da sud samo utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave.

21. Slijedom navedenog početna premisa tužitelja je pogrešna. Naime rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju od 26. travnja 1993. je samo dana suglasnost za provedbu postupka pretvorbe nad poduzećem HUP Korana a sve sukladno članku 12. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Tim rješenjem nije odlučeno da je predmetna nekretnina bila u društvenom vlasništvu s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja HUP Korana. Navedeno ni je niti bilo predmet raspravljanja navedenog rješenja. Rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od 26. travnja 1993. ne proizvodi nikakve stvarno pravne učinke u smislu članka 360., 390 i 390a ZVDSP-a.

22. Slijedom navedenog u cijelosti je odbijen prvopostavljeni zahtjev za utvrđenjem da je na dan procjene vrijednosti temeljnog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća HUP „Korana“, Karlovac i to 26.04.1993. kada je doneseno Rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju, broj 01-02/92-06/817 kojim je dana suglasnost na pretvorbu društvenom poduzeću HUP „Korana“, nekretnina koja odgovara današnjoj kat.čest. 3437/86 k.o. Karlovac II bila društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja društvenog poduzeća HUP „Korana“, Karlovac.

23. Člankom 333. stavkom 2. ZPP-a je propisano prvostupanjski sud tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi je li stvar pravomoćno presuđena; i ako utvrdi da je parnica među istim strankama pokrenuta o zahtjevu o kojemu je već pravomoćno odlučeno, odbacit će tužbu.

24. Između stranaka nije niti sporno da je tužitelj u ranije pokretnuom postupku (P-936/19) koji se vodio između istih stranaka i u pogledu iste nekretnine tužbom tražio (kao i u ovom postupku) da ga se utvrdi vlasnikom predmetne nekretnine na temelju dosjelosti. Također nije sporno da je tužitelj s tim zahtjevom u parnici vođenoj pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-936/19 pravomoćno odbijen. Budući da tužitelj i ovoj parnici postavlja tužbeni zahtjev da ga se utvrdi vlasnikom predmetne nekretnine na temelju dosjelosti, a kojim zahtjevom je već

ranije bio pravomoćno odbijen temeljem članka 333. stavkom 2. ZPP-a valjalo je tužbu u odnosu na drugopostavljeni tužbeni zahtjev odbaciti.

25. Slijedom navedenog je odlučeno kao u stavku I. izreke rješenja.

26. Budući da je tuženik u cijelosti uspio u sporu sukladno članku 154 i 155 ZPP-a te sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/23-dalje u tekstu: Tarifa) te prema vrijednosti predmeta spora od 10.000,00 EUR-a pripada trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 EUR-a (Tbr. 8/1 u vezi s Tbr. 54 Tarife) te trošak pristupa na ročište od 13. ožujka 2025., 16. travnja 2026. i 22. rujna 2026. u iznosu od 200,00 EUR-a za svaki (Tbr. 9/1 u vezi s Tbr. 54 Tarife),trošak sastava podneska od 6. ožujka 2025. , 7. travnja 2026. i 20. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR-a za svaki (Tbr 9/1. u vezi s Tbr 54. Tarife) što uvećano za pripadajući PDV od 25% (Tbr. 46 Tarife) sveukupno iznosi 1.750,00 EUR-a. Navedenom trošku valja pridodati i trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 146,45 EUR-a tako da sveukupni trošak tuženika iznosi 1.896,45 EUR-a.

27. Po stavu ovog suda za vođenje ove parnice nije bio potreban sastav podneska od 31. ožujka 2025. te je odbijen zahtjev tuženika za naknadom troškova u iznosu od 250,00 EUR-a.

28. Odluka o zateznim kamatama na ime troškova parničnog postupka je donesena na temelju članka 29. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., 69/26.)

29. Slijedom navedenog je odlučeno kao u stavku II i III. izreke rješenja.

U Zagrebu, 2. studenog 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
SRĐAN SESSA
Vrijeme potpisivanja:
03-11-2026
09:10:37

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D485233373338383138383737 32
L=ZAGREB
S=SESSA
G=SRĐAN
CN=SRĐAN SESSA

Sudac:
Srđan Sessa

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:
- tužitelju po punomoćniku uz rješenje za plaćanje sudske pristojbe
- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-8bc1b**

Kontrolni broj: **01f7b-53da1-72eb7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SRĐAN SESSA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.